

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24939/2024
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгош Цукавац, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Срећко Пецикоза, адвокат из ..., ради предаје покретне ствари, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7393/20 од 31.05.2024. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7393/20 од 31.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 7393/20 од 31.05.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 8660/18 од 28.01.2020. године тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу преда у државину и несметано коришћење уметничку слику „Moulen rouge“ (димензије отприлике 180 цм х 140 цм) у техници уље на платну, аутора сликара ВВ, са припадајућим рамом (у позлати ширине 15 цм), као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 51.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења

тужбе, а одредбом члана 479. став 6. тог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.11.2013. године. Вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на предају покретне ствари, а да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиоца недозвољена применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је првостепена одлука преиначена, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**